

Občinske volitve.

Prihodnje dni se prične v Sloveniji boj za občine. V Trbovljah se vršijo volitve dne 6. junija, v celjskem okraju dne 16. junija, v vranskem 17. junija, v šmarnskem 20. junija in v laškem 21. junija. V drugih okrajih so volitve že tudi razpisane, a se vršijo pozneje. Tako n. pr. ima mariborski okraj občinske volitve dne 10. avgusta.

Delo slovenskih Judežev.

Vse stranke se živahno pripravljajo na te volitve. Naši nasprotniki, to so Pašičevi in Pribičevići ljudje, so dobili od svojih generalov komando, da naj po vseh občinah delajo zgago in razdor. Dobili so za svoje hudobno delo na razpolago tudi denar. Glavni njihov cilj je, oslabiti in razcepiti našo Slovensko ljudsko stranko.

Vlaganje kandidatnih list.

Hvala Bogu, naši vnati in vstrajni možje in fantje tudi ne držijo rok križem. Po vseh občinah opazamo žilavo delavnost naših zaupnikov. Kljub nepojmljivi naglici, s katero je celjsko glavarstvo razpisalo volitve v vseh sodnih okrajih tega okrajnega glavarstva, so naše krajevne organizacije v vseh okrajih vzorno izvršile prvi del volilnega dela: Vlaganje kandidatnih list. Iz mnogih občin že imamo poročila, da je vložena samo lista naše Slovenske ljudske stranke.

Glasovanje. Nasprotniki proti udeležbi naših.

Prihodnje dni pride v prvoimenovanih okrajih na vrsto drugi del, volitve same, glasovanje samo. Kjer je vložena ena sama kandidatna lista, v tistih občinah ne bo volitev, ampak so s tem že vsi kandidati izvoljeni. Kjer pa sta vloženi dve ali več list, tam se bo glasovalo in sicer zopet s kroglicami. Celjsko glavarstvo, ki je s svojim načinom razpisa občinskih volitev menda hotelo vzeti patent na svojo protiljudsko postopanje, je določilo za volitev same delavne dni in to sedaj v najhujšem kmetiskem delu. Ne bi rekli dvakrat, da se je to zgodilo po navodilu Pribičevićevega agenta Žerjave (saj vladajo na celjskem okrajnem glavarstvu Žerjav-Pribičevići demokrati), ki upa na primeroma majhno udeležbo priproste ljudstva: kmetov, delavcev, in obrtnikov. Znano je tem ljudem, da ima ljudstvo, katero ni v taboru Pribičevićev in Pašičev, sedaj največ dela. Obenem računajo ti izjemalci ljudstva na kar največjo udeležbo svojih gospodov demokratov in tistih, ki se bodo dali z Judeževimi groši plačati. Tako bi centralistični demokrati, katerim celjsko glavarstvo slepo služi, potvorili ljudsko voljo! Zakaj neki?

Slovenija proč od Beograda?

Pašičevim in Pribičevićim hlapcem je na izidu sedanjih občinskih volitev zelo mnogo ležeče. Saj so sedanje občinske volitve v najtesnejši zvezi z našim bojem za samostojnost (avtonomijo) Slovenije! Ako zmaga pri občinskih volitvah v Sloveniji Slovenska ljudska stranka, bodo naši borci, naši poslanci, ki kličejo neprestano: Slovenija proč od Beograda!, imeli lažje stališče. Pokazali bodo Pašiču in Pribičeviću, pa tudi samemu kralju izid o občinskih volitvah. Mirno bomo lahko zaklicali centralistom: Roke proč od naše Slovenije! Če pa bodo naši ljudje pri občinskih volitvah nasledili demokratom, radikalom, samostojnim in drugim nam nasprotnim strankam, potem bodo v Beogradu Pašičevci in Pribičevići lahko zalučali našim poslancem v obraz očitek: »Saj slovensko ljudstvo ne mara od Vas zahtevane samostojnosti! Ono je zadovoljno s sedanjo vladjo, s srbskim centralizmom, z gospodarstvom iz Beograda! Kaj še hočete! Molčite!« — Radi tega so občinske volitve v Sloveniji za Slovence osobite važnosti!

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški pisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

10

Njihovi lastni mladiči so vse to znali že s tremi meseci, močnejši in večji so bili nego belokoži najdenec v treh letih. Vedno ga je morala Kala nositi in vlačiti za seboj.

Starejši člani družine so zmajevali z glavami nad njim, češ iz tega črvička ne bo nikdar nič prida junak, še skrbeti bodo morali zanj na stara leta. In da ni Kala skrbno pazila na njegovega gojenčka, že zdavnaj bi ga bili s poti spravili.

Mlajši pa so se norčevali iz slabiča, hodili so ga gledat, dražili so ga, če slučajno ni bilo Kale blizu, cukali so ga za nežne rokice in nogice in ga vabili seboj v goščavo in v vejevje ter se mu režali, če je nerodno in slabotno kobacal komaj po tleh.

Klicali so ga za Trzana, kar pomeni belokožca. Kajti tudi živali imajo svoje posebne glasove, ki z njimi druga drugo kličejo in vabijo. Vsi so bili že vnaprej prepričani, da bo od slabosti poginil.

Pa belokoži slabič ni poginil.

Čimbolj je rasel v leta, tem lepše se je razvijal. V moči in rasti so ga sicer res prekašali živalski mladiči iste starosti. Kajti gorila je z desetimi leti dorasla žival, meri cela dva metra v višino in je na vrhuncu svojih moči. Trzan pa je bil še tudi z desetimi leti nedorastel fantič in primeroma zelo slab.

Toda kak fantič je bil! In kako zelo je prekašal živalske mladiče po duhu, po svoji bistroumnosti in iz-

Pašič in Pribičević pošiljata svoje hlapce proti nam . . .

Pašič sam napoveduje, da bo njegova stranka naskočila tudi Slovenijo. Ko je dne 27. maja Pašič-Pribičevićeva manjšina na sramoten, protipostaven način zaprla večini ljudskega zastopstva vrata skupščine, je drugi dan Pašič v radikalnem klubu govoril, da se mora srbska radikalna stranka preustrojiti in da morajo radikali in vlada posebno pozornost posvečati Sloveniji! Nam je jasno, kaj to pomeni! Da kolikor mogoče razcepijo tesnosklenjene vrste naše stranke, ponujajo plačani hlapci Pašičevi in Pribičevići našim ljudem pri sestavljanju kandidatnih list kompromise. Ustanavljajo razne gospodarske in stanovske stranke, misleč, da bodo naše zvalili na limanice.

Sredstva nasprotnikov: denar, časopisje, izdajice . . .

Znano nam je, da so vrgli v to svrhu zelo mnogo denarja, da bi podkupovali lahkoverne in neznačajne ljudi. Cele kopice časopisov: »Domovina«, »Tabor«, »Jutro« in »Narod« itd. mečejo zastoj med naše ljudi, da bi zastrupili mehka srca slovenskih volilcev. Javna tajnost je, da so naši nasprotniki pripravili podpirati v Sloveniji celo Prepeluhovo hrvatsko republikansko stranko, samo da Slovensko ljudsko stranko pri občinskih volitvah premagajo, oziroma jo oslabijo in razcepijo. Slovenske Judeže lškarijote bodo vpregli v voz, ki bi naj povozil našo Slov. ljudsko stranko in ji odvzel moč, boriti se še naprej uspešno proti Pašiču in krivicam, ki prihajajo iz Beograda.

Občine hočejo oropati samostojnosti.

Našim neprijateljem, ki bi radi Slovence in Slovenijo popolnoma izmозgali in zasušili, pa je še ležeče na nečem drugem. Srbski radikali in Pribičevići demokrati so izdelali načrt za zlaganje ali združenje občin. Hočejo slovenskim občinam vzeti njih samostojnost (avtonomijo). Dosedanjih 5 do 12 občin bi združili v eno. Županom in občinskim odborikom bi komandirali komisariji in od beograjske vlade imenovani »pisarji«. Ljudstvo bi imelo samo pravico plačevati in molčati. Dočim imajo občani sedaj več ali manj blizu do občinskega urada, bi morali v slučaju, da se zlobni načrt teh ljudi uresniči, za vsako malenkost iti ure in ure daleč. Da bo cela Slovenija po vseh svojih občinah protestirala proti taki kršitvi občinske avtonomije, složite se volilci vsi na kandidatne liste Slov. ljudske stranke!

Posebna prošnja: Bodite edini! Proč s prepiri in s sporil

Poleg prošnje za složni nastop naših ljudi pri občinskih volitvah imamo pa še eno prošnjo: Pustite na stran vse osebne spore in prepire, kakor tudi krajevne obzire. Pokažimo povsod enotno fronto poštenega slovenskega ljudstva. Iztrgajmo z veliko udeležbo pri volitvah, s skupnim nastopom in zvestobo naši Slovenski ljudski stranki, da so vse nakane nasprotnikov, odvrniti Slovence od SLS, zamanj!

Hudobni nasprotniki ne smejo zmagati!

Začestno bi bilo za slovenski narod, ako bi po občinskih volitvah triumfirali nasprotniki, češ: »Poglejte Slov. ljudska stranka nima več toliko pristašev, ne zastopa cele Slovenije, saj so občinske volitve to pokazale! Slovensko ljudstvo tudi ne zahteva avtonomije, kakor jo dr. Korošec in poslanci Jugoslovanskega kluba zahtevajo. Slovenci so volili stranke, ki so zadovoljne s sedanjo velikosrbsko centralistično ureditvijo države!« Z vsemi silami, dvoljenimi in nedovoljenimi pripomočki bodo skušali nasprotniki s pomočjo vlade zmanjšati število naših glasov pri občinskih volitvah in s tem zmanjšati tudi v Beogradu uspehe SLS za našo avtonomijo. Zato mirno lahko vsake-

najdljivosti, da celo mnogo gibnejši je bil in urnejši! In sam se je naučil stvari, v katerih so ga njegovi živalski tovariši skušali zaman posnemati.

Narava sama ga je vzela v šolo.

Od prvih let mladosti je živel neprestano v svežem zraku in na toplem solncu, ki sije v tistih krajih z neprimerno večjo gorkoto in močjo ko pri nas na hladnem severu. Utrjen je bil, prehlada in drugih bolezni ni poznal, mokrota in hlad, kolikor je tega v tistem vročem pasu, mu nista škodovala.

Neprestano kretanje v naravi in plezanje po drevju je zgodaj okrepilo njegove mišice. Četudi je bil slabši ko živalski mladiči, je bil vendar mnogo močnejši in vztrajnejši, nego dorasel človek s petindvajsetimi leti, in v gibčnosti in telesni izurjenosti je prekašal najbolj izvežbanega borca.

In kako je znal plezati in skakati!

Gibčno in prožno kakor žoga je poskočil od tal in že je visel tri štiri metre visoko gori na veji. Z eno samo roko se je lahko kakor pero potegnil na vejo in urno kakor misel je splezal v vrh najvišjega džunglinega velikana.

Nalahno se je zazibal v vršiču, se pogladil šest in še več metrov daleč po zraku čez vrtoglavi prepad na sosedno drevo in z nezmisljivo gotovostjo je v skoku ujel vejo, majejo se v pišu viharja.

Šest metrov in še globlje se je spustil z vrha na nižjo vejo, se v padcu ulovil, se spet zazibal in skočil na sosedno drevo ali pa se strmoglavno spet spustil še šest in več metrov niže.

V nemem čudenju so gledali živalski tovariši mladega belokožca, zaman so ga skušali posnemati in marsikateri si je zlomil roko in nogo ali pa plačal celo z

ga Slovence, ki bo pri občinskih volitvah delal proti nam, imenujemo Judeža lškarijota, grobokopa naše boljše bodočnosti!

Volilci, agitatorji, vsi pošteni Slovenci na delo, na plan! Le vkup, le vkup uboga gmajna, da bo zmaga naša sijajna!

Naš kmet in demokratske stranke.

Ce si svoje dni rekel svojemu sosedu: ti si demokrat — te je šel skoro tožiti, tako jezen je bil na ta priimek. To klesedo so tudi bolj na kratko izovarjali, n. pr.: mokrač. Se sedaj se najdejo ljudje, ki mislijo, da je demokrat in brezverec ali liberelec eno in isto. Ta pojmi je treba malo pojasniti, da ne bo nepotrebnih prepričav zaradi take besede, ki razvema strankarske strasti ravno zato, ker je ljudje ne razumejo. Ta beseda demokrat je grška. Demos pomeni ljudstvo, beseda krat pa vladanje. Demokrat je torej tisti politik, ki hoče, da bi v državi ljudstvo vladalo, to je, da bi ljudstvo po svojih zastopnikih odločevalo v državi o davkih, o šolah, o vojaštvu, sploh o vsej notranji in zunanji politiki. Zdaj že slutimo, da demokrati prav mislijo in da ta beseda ni kakšna grda. Zares, beseda in njen pomen je nekaj lepega in Bog daj, da bi pri nas prišla do veljave. To bi se namreč zgodilo tedaj, ko dobimo svojo avtonomijo. Tedaj bi ljudstvo vladalo in to bi bila prava demokracija. Ta cilj zasleduje SLS, zato je na krščanskih načelih, se imenuje krščanska demokratska stranka. Pravi demokrati so torej le pristaši SLS. No, mi poreče Pašičev ali Pribičević ali »Domovinac« demokrat: Če si ti, klerikalec, demokrat, kaj sem pa potem jaz? Vi, klerikalci ste klerikalci, demokrati smo samo mi, ki beremo »Domovino.« Mi smo demokrati. Oho, počakaj malo, Jaka! Ne bodi tako površen! Le premisli, če res pod vlado Pašiča vlada ljudstvo! Kje pa je prišla naša slovenska volja do besede? Ali je naše ljudstvo vladalo, da imamo neznosne davke, da naši invalidi poginjajo, da naši vojaki umirajo ne vemo kje in kako, da se naš jezik izpodriva vsepovsod itd. Ali je vse to volja našega ljudstva? Ne, nikdar ne! Naše ljudstvo hoče vladati, hoče biti demokratično, zato hoče vedeti, kam plačuje davke, hoče videti, da se našim vojakom deli pravica in ne preziranje itd. To, kar hoče naše ljudstvo, to je res demokratično. Kaj pa hočeta potem Pašič in Žerjav? Saj se Žerjav šteje za prvega demokrata in ga »Domovina« kot takega proslavlja. Pašič, Pribičević, Marković in Žerjav se mi zdijo podobni krotilec levov: s sifo pa tudi s strahom stopa krotilec levov — rekli bi mu: levokrat — pred nevarne zverine. Ravnotako nastopajo omenjeni gospodje s slabo vestjo in s strahom kot demokrati, t. j. krotilci ljudstev, v svoji politiki. Kratke, t. j. vladati hočejo oni nad ljudstvom in to je njih demokracija. Kako lahko se zgodi krotilec levov, da ga popadejo razjarjene zverine; ravno ista nevarnost čaka naše demokrate v političnem boju. Ljudstvo bo zmagalo in mora zmagati in vladati! To bo demokratično in pristaši SLS so v prvi vrsti navdušeni demokrati, ki res delajo temu imenu čast. Tisti demokrati pa, ki berejo Žerjavovo »Domovino«, naj gredo prej gledati, kaj pomeni ta beseda. Sicer jo bodo itak razumeli, če prečitajo ta članek. Videli bodo, da ni Žerjav in Pribičević bil nikdar pravi demokrat in razumeli bodo, zakaj se je ločil Davidovič od demokratske stranke. To je storil zato, da pomaga zatiranemu ljudstvu do njegovih pravic. Bodimo vsikdar in povsod navdušeni demokrati, zato stopimo v boj zoper »demokratske« liste, da bo res prišel kmalu čas, ko ne bo nobene druge stranke med nami, kakor le tista, ki se vojskuje za pravice vseh!

življenjem, če se je predaleč pognal za skokonogim belokožcem. Vse preneokretni so bili in pretežki za take vratolomne vaje.

Na tleh pa je daleč prekašal živali v gibčnosti in urnosti.

Gorila je na tleh neroden. Smešno se guga in ziblje po vseh štirih. Stopal nima in tudi pet ne. Njegove noge so kakor dlani na roki človekovi. Spretnje noge ali pravzaprav roke stisne v pest, kadar hodi po vseh štirih, in se naslanja nanjo. Zato je njegova hoja negotova in njegov korak ni trden. Le skokoma se poganja naprej.

Po koncu pa hodi s težavo, prav zato ker nima stopal na nogah. In povrh ga teža gornjega telesa vedno sili k tlom. Če že naredi nekaj korakov, se mora vedno spet spustiti na vse štiri. Zato si rad pomaga z debelim kolom ter se nanj naslanja pri hoji na zadnjih nogah, ali pa si utrga močno vejo.

Čisto drugače se je obnašal skokonogi mladi belokožec. Urnih pet jo je brisal po trati, kadar so se lovili in gonili za zabavo naokrog, se poganjal in skočil več metrov daleč, pa spet zdirjal naprej ter daleč za seboj pustil okorne tovariše. Po vseh štirih kakor žival vobče ni hodil, razen tistikrat ko je bil šele leto dni star. Telo mu je bilo vse drugače vzrastlo in samo ga je naučilo pokončne hoje.

Pa ne samo da je prekašal živali po telesni gibčnosti in okretnosti, — tudi po duhu jim je bil pravi mojster.

Brihten je bil, bistroumen fantič. Saj je bil sin visoko izobraženega lorda Greystoke, potomec plemenite angleške rodovine. Razum se mu je zgodaj in naglo razvijal.